

Pre laikov je vlastný a charakteristický svetský ráz. (Christifideles laici, n. 15)

Novosť kresťanstva je základom a oprávnením rovnosti všetkých členov Božiemu ľudu: "Všetky údy získavajú svojím znovuzrozením v Kristovi rovnakú dôstojnosť, spoločnú milosť dietok Božích, spoločné povolanie k dokonalosti, tú istú spásu, tú istú nádej a nerozdielnú lásku." Na základe spoločnej krstnej dôstojnosti je laik s vysvätenými pastiermi a rehoľníkmi spoluzodpovedný za poslanie Cirkvi. Spoločná krstná dôstojnosť je vlastná laikovi takým spôsobom, ktorý ho síce odlišuje od kňaza a od rehoľníka, avšak predsa neoddeľuje. II. vatikánsky koncil vyjadril túto modalitu v svetskom charaktere: "Pre laikov je vlastný a charakteristický svetský ráz".

Aby sme plne, pravdivo a špecificky chápali miesto laika v Cirkvi, musí sa hlbšie vyjadriť teologická závažnosť jeho svetského charakteru vo svetle Božieho plánu spásy a tajomstva Cirkvi. Ako povedal už Pavol VI., "K Cirkvi patrí svetská dimenzia, ktorá podstatne prináleží k nej a k jej poslaniu, a ktorá sa rozličným spôsobom uskutočňuje v jej členoch". Aj keď nie je Cirkev z tohto sveta, žije v tomto svete (por. Jn 17,16) a je poslaná, aby pokračovala v spásnom diele Ježiša Krista, "ktoré je zamerané na spásu, ale aj výstavbu celého časného poriadku".

Všetci členovia Cirkvi majú rozličným spôsobom účasť na jej sekulárnej dimenzii. Predovšetkým laici špecifickým spôsobom aktualizujú a vykonávajú túto účasť, ktorá je podľa učenia Koncilu zvlášť vlastná. Označuje sa pojmom "svetský charakter".

Koncil opisuje túto svetskosť laikov predovšetkým ako miesto, na ktorom ich stretá Božie volanie: "Tam ich Boh volá". Toto miesto sa predstavuje pomocou dynamických pojmov: laici "žijú vo svete, to jest, venujú sa všetkým svetským povinnostiam a prácam každého druhu vo zvyčajných podmienkach rodinného a spoločenského života, s ktorými ich existencia takrečeno zrastá". Laici žijú vo zvyčajných štruktúrach sveta, študujú, pracujú, nadväzujú priateľské, sociálne, odborné a kultúrne vzťahy atď. Koncil chápe tieto ich životné podmienky nielen ako vonkajší a prostredím podmienený moment, ale ako skutočnosť, ktorá musí nájsť v Ježišovi Kristovi plnosť svojho významu. Tvrdí, že "vtelené Slovo chcelo byť účasťou ľudského spoločenstva... posvätil ľudské vzťahy, najmä rodinné zväzky, ktoré sú zriedlom spoločenského života. Dobrovoľne sa podriadil zákonom svojej vlasti a chcel žiť životom remeselníka svojej doby a svojho kraja."

Tak sa stáva "svet" oblasťou a prostredkom spĺňania kresťanského povolania laikov, pretože sú určení k tomu, aby v Kristovi oslavovali Boha Otca. Preto môže Koncil poukázať na špecifický význam Božieho povolania, ktoré je adresované laikom. Nie sú povolani k tomu, aby opustili svoje miesto vo svete. Ako už učil Apoštol Pavol, krst ich nevyníma zo sveta: "Bratia, nech každý zostane pred Bohom v tom, v čom bol povolaný" (1Kor 7,24). Krst obsahuje skôr poslanie, ktoré sa vzťahuje práve na situáciu vo svete: "Ta ich volá Boh, aby vykonávaním svojho zamestnania v duchu Evanjelia sa zvnútra sťa kvas pričíňovali o posvätenie sveta a tak urobili Krista zjavným ostatným ľuďom, najmä svedectvom svojho života, jasom svojej viery, nádeje a lásky." A tak bytie vo svete a konanie vo svete predstavujú pre laikov nielen antrpologickú a sociologickú danosť, ale aj - a predovšetkým - špecificky teologickú a cirkevnú. Vo svete im Boh zjavuje svoju vôľu a ich zvláštne povolanie, "hľadať Kráľovstvo Božie tým, že sa zapodieajú časnými záležitosťami a usporadujú ich podľa Boha." O znaku svetskosti treba uvažovať vo svetle stvoriteľského a vykupiteľského aktu Boha, ktorý zveril svet ľuďom, aby sa zúčastňovali na stvoriteľskom diele, oslobodzovali stvorenie od následkov hriechu a aby sa sami posväcovali v manželstve alebo bez manželstva, v rodine, v povolani a v rozličných oblastiach spoločenského života". Miesto laikov v Cirkvi sa musí zásadne definovať z hľadiska tejto novosti kresťanstva a charakterizovať prostredníctvom svetského charakteru laikov.

Obrazy Evanjelia: soľ, svetlo a kvas sa týkajú všetkých Ježišových učeníkov bez výnimky, ale zvláštnym spôsobom laikov. Majú obdivuhodne hlboký význam pre nich, lebo vyjadrujú nielen hlboké zakotvenie a plnú účasť laikov na zemi, vo svetle, v spoločnosti ľudí, ale aj - a predovšetkým - to nové a originálne v zakotvení a účasti, ktorá nachádza svoj zmysel v rozširovaní spásonosného Evanjelia.

Kristus, si pre nás nevyhnutný Svätý Pavol VI

Turíce otvárajú čas Cirkvi, čas, v ktorom On svedčí o prítomnosti Trojičného tajomstva tým, že sa stáva lámaným chlebom a preliatou krvou napodobňujúc Kristovu neobmedzenú lásku, postavenú na skale apoštolov, ktorí sú predchodcami Božieho kráľovstva. Krásna duchovná niť mesiaca jún, ktorú môžeme živiť touto modlitbou Pavla VI., pápeža sekulárnych inštitútov.

Ó Kriste, náš jediný Prostredník,
Ty si pre nás nevyhnutný,
aby sme prišli do spoločenstva s Bohom Otcom,
aby sme sa s Tebou stali,
ktorý si jeho jediný Syn a náš Pán,
jeho adoptované deti,
aby sme sa znovu zrodili v Duchu Svätom.

Ty si pre nás nevyhnutný,
ó, jediný pravý Učiteľ právd
skrytých a nevyhnutných v živote,
poznať naše bytie
a náš osud, a cestu, ako ho dosiahnuť.

Ty si pre nás nevyhnutný, ó, náš Vykupiteľ,
aby sme objavili morálnu biedu a aby sa uzdravila;
aby sme mali poňatie dobra a zla
a nádej svätosti;
aby sme ľutovali naše hriechy
a mali odpustenie.

Ty si pre nás nevyhnutný,
ó, prvorodený Brat ľudstva,
aby sme našli pravé dôvody
bratstva medzi ľuďmi,
základy spravodlivosti,
poklady lásky, najvyššie dobro mieru.

Ty si pre nás nevyhnutný,
ó, veľký Pacient našich bolestí,
aby sme poznali význam utrpenia a dali mu
hodnotu odčinenia a vykúpenia.

Ty si pre nás nevyhnutný, ó, Víťaz nad smrťou,
aby sme sa oslobodili od zúfalstva a negácie
a aby sme mali istotu, že to nezradí vo večnosti.

Ty si pre nás nevyhnutný,
ó, Kriste, ó, Pane, ó, Boh s nami,
aby sme sa naučili pravej láske
a aby sme kráčali v radosti
a v sile Tvojej lásky
naša namáhavá cesta,
až do posledného stretnutia
s Tebou milovaným, s Tebou očakávajúcim,
s Tebou, požehnaný po celé stáročia.
Amen.

Kniha „Saleziánska rodina vo svete“

Na konci 28. generálnej kapituly predstavil Hlavný predstavený členom kapituly zväzok SALESIANSKÁ RODINA VO SVETE, dlho žiadaná práca, ktorá ponúka aktualizovanú víziu reality našej rodiny na svete. Kniha obsahuje tri hlavné jadrá: Charta charismatickej identity, skutočný sprievodca, ako sa ponoriť do daru charizmy a oživiť ducha spoločenstva a úsilie poslania; Svetlo saleziánskej svätosti, živé dedičstvo tradície, ktorá nás nabáda na cesty evanjeliovkej radikálnosti; a predstavenie 32 skupín, ktoré sú oficiálne súčasťou. Zväzok, ktorý hovorí sám za seba a ktorý nám pomáha žiť v hlbokom spoločenstve.

Animácia saleziánskej rodiny vo svete

Je známe rozhodnutie 27. GZ SDC (2014) zriadiť Ústredný sekretariát, ktorý je priamo závislý od Hlavného predstaveného a ktorého úlohou je sprevádzať a animovať spolu s ním celú svetovú saleziánsku rodinu. Don Eusebio Muñoz bol doteraz na čele sekretariátu. Hlavný predstavený vymenoval dona Joana Lluísa Playu, ktorý ho nahradil. Ďakujeme donovi Eusebiovi za jeho neúnavné nasadenie a donovi Joanovi Lluísovi za jeho ochotu, vďaka ktorej bude kompatibilný s asistenciou k VDB a k CDB.

Prejavy hojnej a tvorivej solidarity v týchto mesiacoch pandémie

Informácie, ktoré sa objavili v ANS a na rôznych miestach provincií SDB, FMA a všeobecne vo všetkých miestnych skupinách saleziánskej rodiny, sú mimoriadnym znakom tvorivej solidarity realizovanej v celom saleziánskom svete tvárou v tvár ľudským a duchovným potrebám tým, ktorý boli postihnutí epidémiou koronavírusu a inými prírodnými pohromami.

Charta charismatickej identity saleziánskej rodiny (článok 9) animuje interpretáciu fenoménu globalizácie z hľadiska solidarity, ktorú treba chápať ako „pevné a vytrvalé rozhodnutie angažovať sa pre spoločné dobro, pretože všetci sme zodpovední za všetkých“. Pekná odpoveď na výzvu Strenny ako byť „dobrými kresťanmi a čestnými občanmi“.

Novéna, ktorou sme sa nechali zasiahnúť so zmyslom darovania sa saleziánskej spirituality

Novéna k Márii Pomocnici na čele s Hlavným predstaveným (pozri Youtube) nám pomohla rozjímať o samotnom darovaní našej duchovnosti evokovaním postáv, medzi inými, dona Bosca, matky Mazzarellovej, dona Beltramiho, sestry Troncati, pána Zattiho, dona Variara ... Ich svedectvo o tom, že boli prítomní vo svete fyzickej bolesti (chorí, chorí na lepru, infikovaní ...), dokonca ohrozujúc vlastný životy, pokračuje aj dnes v činnosti starších a mladých členov, žien a mužov, našej rodiny.